

Det Europæiske Hus

Hvor nødvendighed og muligheder mødes

HUSinformation nr. 1 - 2007

Projektet Way Out er afsluttet. Afskalningens lighed med et kendt land (i baggrunden) er tilfældig..

Foto©istockphoto

Det Europæiske Hus

DEH arbejder for at fremme socialt og økonomisk dårligt stillede menneskers adgang til arbejde, uddannelse og bolig i deres samfund.

DEH handler om godt naboskab, der giver udsatte mennesker muligheder for at skabe sig en aktiv og værdig livskvalitet.

DEH er en humanitær forening, uafhængig af økonomiske, politiske og religiøse interesser. Vi arbejder især i Øst- og Centraleuropa og Danmark.

Indhold i dette nummer

Jeg vil hjem - Way Out	3
Tryghed, frihed og retten	4
Kaos	5
Jeg kræver ikke så store ting af livet	7
Find Holger	9
Dansk mand 25 år	11
Elsker - elsker ikke	13
Ingen vold, stoffer og ...	17
Kan sorgens dybde måles på skrigets højde?	21
<i>Det kan vi ikke være bekendt</i>	26
<i>Bagsmækken</i>	28

www.europeanhouse.org

WAY OUT's HISTORIE

HusInformation er denne gang anderledes end ellers. Her får du nemlig rapporten fra projektet WAY OUT, som DEH gennemførte fra 2004-2006 med støtte fra Socialministeriet.

Det er en fortælling om et spændende projekt i Danmark for nogle af de mest udsatte mennesker (unge misbrugere med psykiske problemer). Og det er en fortælling om mange frivillige unge, der engageret var med i denne indsats.

OG SÅ ER WAY OUT RAPPORTEN SLUT

Af Lise From, kasserer i DEH

Vi taler i denne sammenhæng om en gruppe mennesker, hvis funktionsnedsættelse er af en sådan karakter, at de er afhængige af hjælp døgnet rundt og som igennem mange år har været udsat for en meget ulige behandling, til trods for de muligheder som lovgivningen rummer. Ja vel – de har taget over hovedet og lever under betryggende plejemæssige forhold, men man kan spørge sig selv hvad det er for et liv, de har fået tilbudt, og om det er et liv man vil være bekendt at tilbyde egne børn og familie.

Ifølge Jyllands Posten og Politiken den 24/1 2007 bor der i dag i Danmark 539 mennesker under 60 år og i alt 1178 mennesker under 67 år på plejehjem, dvs. i boliger der er beregnet for stærkt plejekrævende ældre mennesker, hvor mange må formodes at være et godt stykke op i 80'erne.

Ældreboliger/plejehjem er baseret på en tilværelse, værdier og rutiner, der er i overensstemmelse med de behov som stærkt plejekrævende ældre over 65 år formodes

Kan vi være det bekendt? Det danske samfundet forværrer handicappet for 1178 stærkt plejekrævende mennesker under 67 år - og det er for mange!

I dagens Danmark er det et grundlæggende princip, at liv skal bevares for enhver pris hvad enten det drejer sig om nyfødte børn eller voksne der bliver ofre for en trafikulykke eller and. Men hvad er det for et liv der bevares til?

des at have, og først og fremmest tænkt som kommunernes tilbud om bolig til ældre, der på grund af alder ikke længere er i stand til at bo i eget hjem.

I Politiken den 25/1 2007 nedtoner Kommunernes Landsforening problemet med unge beboere på plejehjem til "at skyde gråspurve med kanoner."

Ifølge Tove Larsen, der er formand for KL's Social- og Sundhedsudvalg er kritikken rejst på et fejlagtigt grundlag, og flere af de kommuner, der ifølge Danmarks Statistik skulle have en meget høj andel af folk under 60 år på plejehjem, genkender ikke disse tal.

Antallet af yngre mennesker der bor på plejehjem er (heldigvis) faldet gennem årene. Det blev på en konference i 2004 "Fra Institution til bolig – og retur igen?" som Center for Ligebehandling af Handicappede afholdt i samarbejde med Udviklings- og Formidlingscentret på Handicapområdet (UFC Handicap), Landsforeningen LEV og Socialpædagogernes Landsforbund oplyst, at ca. 1500 yngre i alderen 18 – 65

boede på plejehjem.

Man skal i denne sammenhæng huske på, at der er tale om yngre mennesker, som kommunerne tilsyneladende ikke har kunnet tilbyde andre muligheder, hvilket først og fremmest er egen bolig suppleret med hjælper-ordning. For nogle vil det muligvis være et godt tilbud at kunne bo i amtsligt/kommunalt botilbud hvor der bor jævnaldrende, men hvor tilbuddene naturligvis må være i overensstemmelse med aldersgruppen og derfor af andet indhold og karakter, end i et plejehjem for ældre.

Som ung er man optaget af at udforske tilværelsens muligheder, hvad enten det drejer sig om uddannelses- og karrieremuligheder, kærester mv. Man er kort sagt i den alder, hvor voksenidentiteten skal manifestere sig. Man er på udkig efter alle de udfordringer der er i forbindelse med en personlig udvikling og sammenligner sig med andre jævnaldrende unge. Det gælder også unge/yngre mennesker uanset omfang og karakter af funktionsnedsættelsen og man kan spørge sig selv, hvor meget status det giver blandt jævnaldrende, hvis man fortæller, at man bor i

ældrebolig – nok ikke noget der bidrager til at styrke identitet og livskvalitet.

I dagens samfund er uddannelse og beskæftigelse en stærk faktor i forbindelse med udvikling og identitet. Muligheder, som tilsyneladende ikke tilbydes de unge mennesker, der på grund af deres funktionsnedsættelse er tvunget til at bo i ældrebolig, på trods af at lige muligheder for handicappede gennem mange år har været og stadig er et grundlæggende princip i dansk handicappolitik.

Tove Larsen (KL) nævner, at nogle personer selv kan have valgt at bo på plejehjem for at være tæt på familie frem for at flytte til et egentlig botilbud til handicappede. Det kan selvfølgelig ikke afvises, men det ændrer ikke på at der er stor forskel på behov og tilbud i hverdagen for forskellige aldersgrupper.

Det er i denne sammenhæng ikke afgørende hvilken myndighed der varetager de enkelte opgaver, men at kvalitet og dermed tilbud og muligheder er i overensstemmelse med de muligheder der i øvrigt hersker i samfundet for de pågældende aldersgrupper, hvilket generelt betyder en selvstændig bolig.

Denne kommentar fra Lise From er sendt som åbent brev til alle medlemmer af Folketingets Socialudvalg og Socialministeren.

Der er kommet svar fra flere, blandt andet Socialministeriet, og alle har lovet at være opmærksomme på og inddrage problemstillingen i deres videre diskussioner om unge mennesker, der placeres på plejehjem. Du kan se og følge svarene på DEH's hjemmeside.

Du kan være med til at øge opmærksomheden ved at skrive til dit folketingsmedlem og din kommune.

Generalforsamlingen afholdes den 20. april 2007

Så er det tid igen til at sætte kryds i kalenderen. Det Europæiske Hus generalforsamling afholdes nemlig fredag den 20. april 2007 kl. 18 i København.

Dagsorden står i vedtægterne, der findes på DEH's hjemmeside.

Har du forslag til generalforsamlingen bedes du sende/e-maile dem til Det Europæiske Hus (se bagsiden). De skal være fremme senest den 15. marts 2007.

Gadebillede fra Minsk, Belarus

Udenrigsministeriet har bevilget støtte til DEH's projektaktiviteter 2007 i Belarus, som vi fortalte om i HusInformation nr. 4 -2006. Der er meget at gøre under svære betingelser, nu hvor projektet går i gang.

I slutningen af marts 2007 afholder Udenrigsministeriet et 2-dages seminar for alle organisationer, der arbejder med Naboskabsprogrammet i Belarus, og vi ser frem til at kunne samarbejde med andre organisationer på tværs af indsatsfelter.

Foto: Ioan Avramoiu, februar 2007

ILEANA I CRAIOVA

Ileana er nu 29 år og 1,40 m høj. Hun var et af de børn, der flyttede med ud fra det psykiatriske hospital i Poiana Mare. I dag hjælper hun til med at passe de 2 spastiske brødre i lejligheden i Craiova, Rumænien. Hun får en beskedent pension på 25 Euro om måneden, så det ville være godt med en sponsor til et skånejob. Det findes ikke i Rumænien.

Bagsmækken

X

Alle synes at kunne se, at den måde vi i Danmark behandler afviste asylansøgere børn og unge - og for den sags skyld deres forældre - er ynkelig. Hvad enten vi sender dem hjem eller vi har dem boende som burhøns i lejrene (bare tænk på navnet lejre). Ingen kan være det mindste forbavset over, at mennesker under disse betingelser bukkes psykisk under - da slet ikke når de i forvejen har levet under mange års stress, før de kom til Danmark.

Derfor er det godt, at der er kommet en gryende forståelse for, at sådan kan man ikke gøre med mennesker. Vi er nødt til at gøre noget for mennesker, der lever under umenneskelige vilkår!

Derfor er det godt, at man nu også taler om at støtte både de konkrete mennesker, der har haft kontakt med Danmark, og at støtte udviklingen af et behandlings- og støtte-tilbud i Kosovo.

Det Europæiske Hus har med psykiater *Anse Leroy* i spidsen forsøgt at gøre opmærksom på dette. Vi har været med til at skubbe et klubhus for sindslidende mennesker i Pristina i gang - uden at kunne få danske penge til det. I klubhuset støtter medlemmerne hinanden med henblik på at komme sig og komme ud på arbejdsmarkedet igen. Bl.a. ved undervisning. Det er svært i et land, hvor der er en enorm arbejdsløshed, hvor der er tradition for en nærmest brutal hospitalisering af sindslidende, og hvor de sindslidende prioriteres absolut nederst i alle henseender - også offentlig finansiering.

Det Europæiske Hus har også arbejdet i Albanien mere end 10 år med at udvikle støtten til sindslidende - og på en måde, så de sindslidende ikke invalideres permanent af indespærring i psykiatriske hospitaler.

Igen har vi især støttet etableringen og udviklingen af et klubhus, i Tirana. Men siden 1999 har det ikke været muligt at hente støtte fra hverken den danske regering eller EU.

Derfor er der for os heller ikke noget mærkværdigt i, at der ikke er tilbud til de afviste asylansøgere, vi sender ud af Danmark. Det mærkelige er, at man ikke har ville gøre noget, før det kommer i TV og selv en minister ikke længere kan (bort)forklare, at det er en umenneskelig behandling, Danmark står bag.

En aktivistisk udenrigspolitik, sådan hedder det vist, kan ikke kun betyde, at Danmark bliver i stand til at sende flere soldater rundt i verden. Noget der koster masser af penge. Det må også betyde, at Danmark styrker sin indsats omkring de mennesker, der er eller kommer i klemme, når samfund brydes op og forandres. Og Danmark burde især fokusere på de udsatte grupper - som f.eks. sindslidende og deres familier. Ikke mindst børnene.

Enhver med blot en lille viden om sindslidelser ved, at det kan tage tid at komme sig - og at det er vigtigt, at familien hjælpes til at kunne fungere videre. I Kosovo betyder det også, at vi skal være med til at skabe flere klubhuse og ikke kun sengepladser, at få nogle (sociale) virksomheder til at fungere, osv. Og at vi skal være med til at påvirke EU til at støtte op om dette.

Det Europæiske Hus vil gerne være med til at tage fat på dette arbejde med afviste asylansøgere i Kosovo og andre steder.

Det Europæiske Hus

Det Europæiske Hus
Uraniavej 5
1878 Frederiksberg C

Kontor: (efter kl. 15)
Helgolandsgade 10,

Tlf. 3324 3720/
Fax 3324 3726

Email: post@europeanhouse.org
Hjemmeside:
www.europeanhouse.org

Giro: 424-6608
BG-bank: Reg. 0258
Kt. 2580063686

Nr. 1 - februar 2007
HUSinformation

Redaktion af dette nummer:
Henrik Haubro

Redaktion af *Way Out* rapport:
Ove Lund og Henrik Olsen

Synspunkter i navngivne artikler er

SPØRGE-JØRGEN'S HJØRNE

- Hvorfor hedder foreningen dog DET EUROPÆISKE HUS? Det er da et mærkeligt navn...

Det korte svar er: fordi vi især arbejder i Europa, og fordi vi ser samfund som et hus, hvor der skal være plads til alle. Det handler om godt naboskab, hvor vi gør brug af hinandens talenter, kunnen og hjælp.

Det særlige ved DEH er, at vi vil gøre noget for, at det gode naboskab også omfatter udsatte mennesker. Dem, de andre ikke vil lege med... især blandt unge.